

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

lettelse end at give Rentelettelse, som hjælper dér, hvor Landmændene er haardest trykkede, nemlig i vestjyske Kommuner, forstaar jeg ikke.

Man faar det Indtryk ved at høre Ordførerne for Venstre og de Konservative, at Sammenhængen egentlig er den, at de vil lette Skatterne, men ikke paalægge nye Skatter. Men det er jo umuligt. Hvem skal betale de Lettelser? Det skal dog Skatteyderne. Det forekommer mig, at en stor Del af de Landmænd, som man vil lette Skatterne for, er ikke nær saa trykkede og tyngede af økonomiske Vanskeligheder som mange af dem, der vil komme til at betale de Penge, der skal dække det, der kommer til at mangle, naar disse Skatter lettes. Derfor kan jeg ikke se, at det, man her taler om, har noget som helst med Retfærdighed at gøre.

Det ærede Medlem syntes, at det ikke var let at forhandle med den nuværende Regering, for man havde det Indtryk, at dens Medlemmer ikke vilde ændre meget i deres Forslag. Men naar man over for vore Forslag om Rentetilskud og Saneringslaan stiller sig paa det Standpunkt, at man i Stedet for vil have Ejendomsskatterne lettet, saa er det ikke et Forhandlingsgrundlag, man møder med, saa er det et helt andet Forslag; og hvis Oppositionspartierne fastholder dette Standpunkt, er der ingen Forhandlingsvillighed hos dem.

Det ærede Medlem hævdede endvidere, at det var ikke Lovforanstaltninger, der i de senere Aar havde forbedret Landbrugets Økonomi saaledes, at det betød noget. Det er ikke rigtigt. Hvis de Foranstaltninger af planøkonomisk Natur — vi kan lige saa godt sige det rent ud —, som er gennemført: Handelsaftaler, Importforbud, Produktionsindskrænkning og Monopoler, ikke var gennemført, vilde det være umuligt for os at afsætte nogen Varer i Udlandet selv med den stigende Efterspørgsel for Øjeblikket, fordi ingen vil købe af os, hvis vi ikke køber af dem.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) bebrejder os, at vi vil paalægge Befolkningen Skatter, men det ærede Medlem svarede ikke paa Finansministerens Spørgsmaal om, hvorledes der skal skaffes Dækning for de Lettelser paa 50 Mill. Kr. i Skatterne, som det ærede Medlem foreslaar. Det er meget godt at vifte med en Lettelse paa 50 Mill. Kr.; men hvem skal betale dem? Jeg kunde tænke mig, at Vælgere ude omkring gerne vilde have at vide,

om det er dem, der skal betale. Folk, som er endnu daarligere stillet end dem, det ærede Medlem vil yde Lettelse.

Saa talte det ærede Medlem igen for sin Kornordning med de 15 Kr. pr. Tønde Korn. Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem: Hvorledes skal Landmænd, som ikke sælger Korn, men er Kornkøbere, faa nogen som helst Fordel af, at Kornpriserne forhøjes, saaledes som det ærede Medlem foreslaar, naar det ærede Medlem ikke ved denne Kornprisforhøjelse kan give Landmændene den fjerneste Mulighed for en Forøgelse af deres Indtægter ved Salg af almindelige Landbrugsprodukter? For hvordan hænger det egentlig sammen med Udtalelsen om, at man skal øge Kornproduktionen her i Landet? Det maa ske ved en Omlægning af Produktionen, saa at man producerer mere Korn, men det betyder mindre Arbejde, mindre Økonomi for Samfundet, for Korn er i Virkeligheden den Afgrøde, som af de almindelige Landbrugsafgrøder giver mindst, eller ogsaa maa det ærede Medlem mene, at Landmændene driver deres Jord daarligt, avler for lidt paa den, og det ærede Medlem vil saa søge at faa dem til at avle noget mere ved at stille dem 15 Kr. pr. Tønde i Udsigt.

Endelig fremsatte det ærede Medlem nogle Bemærkninger angaaende vestjyske Landmænd. Mener det ærede Medlem virkelig, at Ejendomsskyldværdier paa 40 000 Kr., baade Ejendom, Besætning og Inventar, og Handelsværdier paa 70 000 Kr. er normale Værdier ovre i Vestjylland? Tror det ærede Medlem virkelig, at saadanne Værdier er almindelige, og at han kan staa op her og paastaa, at man derovre ikke kan faa Saneringslaan uden at være velhavende? Hvis det ærede Medlem tror, at de Forhold, han har fremdraget, er typiske for vestjyske Landbrug, tror han fejl. Og hvis det ærede Medlem vil hævde, at det er Typer, vil det saa ikke være rimeligt at foretage en Ændring i de Forhold? Det er meningsløst, at samtlige andre Landbrug og samtlige andre Værdier i Landet nogenlunde ansættes til deres virkelige Værdi, medens der findes Ejendomme, hvor Værdien ligger saa langt over Ejendomsskylden. Der er god Grund til at rette paa dette. Hvis det er rigtigt, kan de paagældende faa efter første Afsnit, men intet Menneske kan lave en forsvarlig Lov, som dækker et saa uheldigt Tilfælde som dette gennem Ydelse af Saneringslaan; man kan gøre det ved Rentetilskud, men ikke paa